

به نام خدا

تحقیق در باره ی: گلستان سعدی

تهیه و تنظیم : علی اکبر باصفا

انتشار : امیر علی نیرزاده

گلستان
سعدی

سعدی گلستان را در سال ۶۵۶ هـ ق در هشت باب تدوین کرد:

«در آن مدت که ما را وقت خوش بود

ز هجرت ششصد و پنجاه و شش بود»

سعدی در این اثر با انتخاب کلمات مناسب و گزینش های درست، خواننده را به وجد می آورد.

واژه ها در گلستان از نوعی موسیقی جاندار و همچنین نوعی هم آوندی و هماهنگی برخوردارند.

سعدی از آن زاهدان صاحب دل و وارستگان از کدورت آب و گل است که می داند آدمی در همه احوال در معرض سهو و نسیان و فریب شیطان قرار دارد. از این رو دست به دعا برمی دارد که:

«خدایا تو برکار خیرم بدار

وگر نه نیاید زمن هیچ کار»

سعدی و نعت پیامبر اعظم(صلی الله علیه و آله)

سعدی نیل به رستگاری و صفا را در پیروی از روش پیامبر اعظم(صلی الله علیه و آله) برمی شمرد، چنان که می گوید:

«مپندار سعدی که راه صفا

توان رفت جز بر پی مصطفی»

سعدی موحدی است مخلص که اعتقاد به وحدانیت خداوند را به صفا و نورانیت آراسته است به گونه ای که دیباچه گلستان و بوستانش را با ستایش پروردگار یکتا آذین بسته است.

مقدمه گلستان شامل فصیح ترین الفاظ و عبارات و حاوی بلیغ ترین مفاهیمی است که جان هر موحدی را لبریز از احساسات خداپرستانه و عواطف ستایش گرانه نسبت به ذات پروردگار یگانه می سازد. او دل شاکر خویش را با خشوع و اژگان چنین عجین می سازد: «منت خدای را عز وجل، که طاعتش موجب قربت است و به شکر اندرش مزید نعمت...»

با توجه به حرکات ریتمیک و اثره ها در می یابیم که سعدی با هنرمندی و با دانش فراوان و آینده نگری و اثره ها را برگزیده است. گلستان به سبب نثر مسجع و آهنگین خود زیباترین کتاب نثر فارسی است.

در دیباچه گلستان از رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) با القاب «سید کائنات»، «مفخر موجودات»، «رحمت عالمیان»، «صفوت آدمیان» و «تتمه دور زمان» نام برده است

پایان
